

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XV. De testimonio, quod sexta Synodus canonibus apostolorum in tertio canone tribuit, secundum confessionem Magd. & quomodò illud eludant ridiculè, & responsio ad id, quod ex Leone 9. obijciunt, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

Romana Synodus interpretata est. Quod si ostendi non potest grauius de hac re statutum, neq; quod ita pprie & verè sanctorum patrum dici debeat: *San. Apost. 11. citatus in cap. 2. Synodi Triburiensis. Can. Apostol. 38. citatus in Syn. trident.* quæ ista tanta peruerfitas ac malignitas istorum, vt negare audeant citari hic canonem Apostolorum? Deindè Synodus Triburiensis 22. Episcoporu Germanorum ante annos sexcentos, canonem Apostolorum 11. de nõ orando cum excommunicatis, citauit in cap. 2. Postremò Synodus Tridentina 300. ferè Patrum, tot actãtas Synodos antiquas secuta, ipsa etiam canonem Apostolorum 38. citat Sess. 25. cap. 1. de reformatione.

De testimonio, quod sexta Synodus canonibus Apostolorum in tertio Canone tribuit secundum confessionem Magd. & quomodo illud eludant ridiculè, & resposio ad id, quod ex Leone 9. obijciunt, & de 50. capitulis, quæ ab eo feruntur approbata, & de libro Apocrypho Canonum Apostolorum apud Gelasium: & de Canonibus Apostolorum, à beato Gelasio in epistolis & decretis suis citatis. item de beato Isidoro, quid ille de Canonibus Apostolorum senserit, & quid de eo respondendum sit Magdeb. Cap. 15.

HActenùs de citatiõe Canonum Apostolorum in Synodis, tum Oecumenicis, tum prouincialibus. Iactent ergò nũc Magd. illud suũ commentum, quod in centuria 1. his verbis scripserunt: Et constat, in nulla alia Synodo eos Canones pro authenticis & Apostolorum esse receptos, quàm in sexta Constantinopolitana, quæ celebrata est circiter annũ Domini 675. Nam eius Canon secundus sic habet: Placuit huic sanctæ Synodo, vt à modò confirmata & rata sint Canonum Apostolorum 85. Capitula.] *Testimonium vnius synodi, ccxxvij. patrũ quasi testimoniu vnius testis à Magd. reputatur.* Haftenùs Magd. Confitentur ergò isti boni viri receptos esse pro authenticis & Apostolorum canonibus istos 85. Sed videamus nunc, quomodo hoc sextæ Synodi testimonium, quod ccxxvij. patres in Synodico conuentu canonibus Apostolorum dederunt, refellant: Quia constat, in nulla alia Synodo pro authenticis & Apostolorũ esse receptos. Sic ergò cogitãsse mihi videntur, quasi testimonium vnius Synodi, vnius testis testimonium esset. Vnius autem testimonium constat non facere fidem, cùm scriptum sit in lege, In ore duorum vel trium stabit omne verbum. Itaq; obliti, quot testes in vna Synodo sexta aduersùs suam opinationem citauissent, ex ducentis vigintiseptem testibus vnum testem fecerunt, quia vna Synodus esset, & non 227. Synodi. Videat ergò quadriga Magdeburgensium, an eorum testimonium testimonio 227. patrũ sit satis conuictum. Esto, nulla alia Synodus esset, vt ipsi finxerũt, quæ canonibus Apostolorum vsa fuisset: & eos p testimonio autentico & Apostolico citãssent, vt quidem sunt multæ, vt à nobis satis superq; haftenùs demonstratum est. Subiunxerunt deinceps Magd. ad refellendum testimonium sextæ Synodi: Neq; tamen defuerunt, qui negarent esse Apostolorum, nam Leo 9. qui circa annum Domini 1049. *contra*

contra Epistolam Nicetæ abbatis scripsit, contendit exceptis 50. capitulis, 22
 Canones Apostolorum inter Apocrypha deputari. dist. 15.] 22

Hæc isti, qui authoritate Leonis 9. authoritatem Synodi sextæ oppugnant. 22
 sed rursus iidem, tanquam boni architecti, vt destruerent, quod se putabāt 22
 ædificasse, statim eiusdem Leonis, cuius testimonio vti erāt, authoritatem 22
 negarunt. Sic enim subiecerunt: Sed nec huius pontificis Leonis tāta est au- 22
 thoritas, vt Canones illos, quos antiquitas Apostolorum esse negat, ijs ad- 22
 scribere possit. Ergo ad probandum apocryphos esse Canones Apostolorū, 22

valet authoritas Leonis pontificis, cuius testimonio vtuntur: ad probandū 22
 verò nō esse apocrypha Leonis capitula, quæ idem Leo pontifex excepit ab 22
 apocryphis, non valet. Quis non sentit istorum deliramenta & inconstan-

tiam, & totos mente ac conscientia & sermone vacillare? Sed videamus, 22
 quomodo probant, negare antiquitatem, esse Canones hos Apostolorum? *Inconstantia*

Scilicet illo suo familiari genere probandi ex negantibus. Non meminerūt *Magd.*

de canonibus Apostolorum Iustinus, aut Irenæus, aut Clemens, aut Orige- *Genus argu-*

nes, aut Eusebius, aut Hieronymus, aut Ambrosius, ergo nullos Canones *mentandi ex*

Apostoli reliquerunt. Sed de hoc, id est, de huiusmodi testibus, mox vide- *negantibus,*

bimus. Redeamus ad Pont. Leonem 9. de quo quia respondi Magdeb. secū- *familiare*

dum stultitiam eorum, contra Salomonis præceptum, qui iubet responde- *Magd.*

re contra stultitiam eorū, sic enim est apud 70. & visus fortasse sum similis *Prou. 28.*

eis, quasi ipse quoque crederem, dixisse hoc quod isti fingunt, Leonem: id- *Quod ex Leo-*

circò, nè in Pontificem insolentiùs isti insultet, quasi, exceptis 50. capitulis, *ne 9. Magd.*

reliquos Canones apocryphos esse affirmarit, respondebo rursus secūdum *obijciunt, nō*

præceptum eiusdem Salomonis, nè sibi sapientes esse videantur. Non hoc *Leonis, sed*

scripsit Leo, qui neq; cōtra epistolā Nicetæ abbatis scripsit, sed potiùs Vm- *Vmberti est-*

bertus Ecclesiæ Siluæ candida Episcopus, Leonis 9. ad Constantinopolita- *for. & omnia*

nos legatus, anno Dñi 1054. scripsit enim hic author dialogum, introductis *fortissimè & festiuissimè refellit.*

personis Constantinopolitani, & Romani, quo responderet calūnijs Michaë- *In hoc libro quia Nicetas Canones Apo-*

lis Archiepiscopi Constantinopolitani, & Leonis Archiepiscopi Acrida Met- *stolorum insolenter iactabat, qui tunc cum falsis erant permixti, sic scripsit:*

ropolis Bulgarorum, ad quos priùs idem Leo 9. eruditissimam epistolam *Et hoc asserere conaris ex apocryphis libris & canonibus, pari sententia san-*

31. capitibus compræhensam scripserat. Edidit etiam quidam Niceta, co- *storum patrum repudiatis. Et subiungit, Nam Clemētis librum, id est, Pe-*

gnomento Pectoratus, presbyter & monachus monasterij. Studij, libellum *tri Apostoli Itinerarium, & Canones Apostolorum numerat inter apocry-*

contra Latinos blasphemij plenum, De azymis, & sabbatorum ieiunijs, *pha, exceptis capitulis 50. quæ decreuerunt regulis orthodoxiæ adiungēda.*

& nuptijs sacerdotum inscriptum, qui cum ad manus Vmberti apocrisarij, *Hæc Vmbertus, q̄ cū dixit, Ex apocryphis libris & canonibus, pari sententia*

id est, Legati Pontificis, venisset, librum scripsit, quo illum totum Nicetæ *san-*

fortissimè & festiuissimè refellit. In hoc libro quia Nicetas Canones Apo- *san-*

stolorum insolenter iactabat, qui tunc cum falsis erant permixti, sic scripsit: *san-*

Et hoc asserere conaris ex apocryphis libris & canonibus, pari sententia san- *san-*

storum patrum repudiatis. Et subiungit, Nam Clemētis librum, id est, Pe- *san-*

tri Apostoli Itinerarium, & Canones Apostolorum numerat inter apocry- *san-*

pha, exceptis capitulis 50. quæ decreuerunt regulis orthodoxiæ adiungēda. *san-*

Hæc Vmbertus, q̄ cū dixit, Ex apocryphis libris & canonibus, pari sententia *san-*

san-

Liber Apocryphus Canonis Apost. apud Gelasium quoniam sit.

Can. Apo. 50. cur Vmber-tus tantum ab Apocryphis excipiat.

Plura quam 50. cap. cano-nis apost. fuis-

sanctorum patrum repudiatis, ad decretum de apocryphis scripturis à Ge-lasio in Synodo 70. Episcoporum factum hoc retulit. In quo Itinerarium Clemētis, & liber Canonum Apostolorū, inter apocrypha numerata sunt, quia Itinerarium ab Ebionitis corruptum est, vt S. Epiphanius ait. Sic in li-bro Canonum Apostolorum multi ferebantur falsi, & ab hereticis fabrica-ti, quos tamen non minū facile erat à veris discernere, quàm in Itinerario hæretica à catholicis, tamen dum permixta ferebātur, meritò iudicati sunt apocryphi, sicut Itinerarium. Erat fortassis liber iste apocryphus Canonū Apostolorum ex numero illorū, quos Priscillianistæ sub nomine Apo-stolorum ediderant, de quibus Leo magnus in epist. 88. ad Turbium Asturicē-fem Episcopum sic scripsit cap. 15. Et multos corruptissimos eorum codi-ces, qui canonici titularentur, inuenimus. Et paulo pōst, Apocryphæ autem scripturæ, quæ sub nomine Apostolorum, multarum habent seminarium falsitatum, non solū interdiciendæ sunt, sed etiam penitū auferendæ, atq; ignibus concremandæ. Quanuis enim sint in illis quædā, quæ videntur spe-ciem habere pietatis, nunquàm tamē vacua sunt venenis. Immo idem Cle-mens Romanus, qui Ecclesiasticas regulas Apostolorum, id est, canonicas eorum traditiones, quas Canones vocârunt, literis mandauit, testatur in li-bro sexto de constitutionibus Apostolorum, fuisse iam tunc scriptos libros pestiferos nomine Apostolorum. Ex horū ergo numero erat liber iste apo-cryphus Canonum Apostolorum, à beato Gelasio damnatus. Subiungit de-indē idem Clemens: Priscis quoquē temporibus scripserunt quidam libros apocryphos Moisis, Enoch, Adæ, Eliæ, Dauid, & Esaiæ, & trium patriarcha-rū, perniciosos & veritatis aduersarios. An igitur, quia erat inter istos quæ-dam prophetia nomine Esaiæ apocrypha, & qdam liber apocryphus psal-morum, idcirco apocryphus sit liber psalmorū Dauid? & apocrypha omnis prophetia Esaiæ? sic de libro & canonibus Apostolorum apocryphis iudi-catum est, vt non continuò omnes Canones Apostolorum apocryphi sint, quia ille tunc liber Canonum Apostolorum falsò inscriptus, apocryphus erat, qui à beato Gelasio damnatus est. Illa ergo 50. Capitula, siue quia non-dūm plura ex illis 85. ad Latinos venissent: siue hæc solū ex illo apocry-pho libro Canonum permixto, tanquàm legitima separata essent, quæ Vm-ber-tus excepta esse dicit, ad illas 70. sententias pertinet, quas beatus Zephy-rinus in epistola sua priore à sanctis Apostolis editas esse scribit, quas quidē satis excepisse videtur beatus Gelasius, cum in illo decreto inter ea, quæ ec-clesia catholica recipit. Item (inquit) decretales Epistolæ, quas Beatissimi Papæ diuersis temporibus ab vrbe Romana pro diuersorum patrum con-sultatione dederunt, venerabiliter suscipiendæ sunt. Itaque licet illis tempo-ribus non plura quàm 50. capitula Latini haberent, non tamen dubitabant, quin plura essent à sanctis Apostolis tradita. Testis est Igmarius Rhemen-sis, author doctissimus, qui ante annos septingentos in libro de varijs capitu-lis ecclesiasticis cap. 18. sic ait: Item Africanum concilium capitulo 85. pro-hibet

hibet rebaptizationes, & reordinationes: item Canon Apostolorum, si quis (inquit) Episcopus, presbyter, diaconus secundam manū impositionē acceperit, deponatur ipse, & ordinator eius. Deindē subiungit: Si quis autem huic capitulo minū credit, quia illud inter Canones Apostolorū apud nos non reperit, scire debet, quōd eorundem Canonum multa capitula nobis desunt. Nam beatus Zephyrinus Papa in ordine 16. apostolos 70. Canones constituisse testatur: quorum 50. tātūm Isidorus in prologo suo de canonicis se inuenisse fatetur, quibus & nos utimur. Est autem canon ille, quem Igmarius dixit non reperiri in numero 50. capitulorum, Canon 61. cui testimonium tribuit idem Igmarius. Illud verō necessarium est, cūm beatus Gelasius dixit librum Canonum Apostolorum apocryphum esse, nō dixisse de illis 70. sententijs Apostolorum: tum quia neq; 70. & ex quidem perbreues sententijs, liber dici poterant: tum quia illas iam exceperat, & ab ecclesia suscipiendas esse decreuerat, cūm dixit, decretales Epistolas, quas beatissimi pontifices scripserunt, venerabiliter suscipiendas esse. Sed de beato Gelasio, & de illo Apocrypho libro Canonum Apostolorum, prudentissimē & magna autoritate idem Igmarius Rhemenis Archiepiscopus Germanicæ nationis, in eodē libro de varijs quæstionibus, quem paulō antē dixi, his verbis scripsit: Sciendum autem, quōd beatus Gelasius Papa librum, qui de canonicis Apostolorum apud Græcos inscribitur, pro apocrypho deputauit, cui & nos contradicere non debemus, quia hoc eum sine causa fecisse nō credimus. fortasē liber ille de capitulis, quę Sancti patres receperunt, nihil dicit: aut si dicit, non nihil mendosum annectit, quōd tamē solertia Catholici interpretis prudenter nobis in Latino subtraxit, sicut beatus Hieronymus, cūm transferret Origenem, fecisse sæpē monstratur. Sed quicquid de illo libro conijciatur, nos tamen illa 50. capitula, quę ex Græco translata legimus, absque scrupulo recipere debemus, quę & sancta Romana ecclesia custodit: nobisq; custodienda per beatum Adrianum Papam mādauit. Hęc Igmarius. Quod hoc loco hic author dicit, mandāsse ecclesiam per beatum Adrianum custodire capitula illa Apostolorum, ad vij. Synodum referendum est, quę Adriano Pontifice pro cultu sanctarum imaginum habita est, quę primo suo Canone Canones Apostolorum tenere & seruare iussit. Subiungit deindē idem Igmarius: Sic multa ex apocryphis deprompta, sancti patres receperunt, sicut Iudas Apostolus epistola sua testimonium de propheta Enoch assumptum recepit, quam tamē prophetiam sancta ecclesia, quasi apocrypham, repudiavit. Apocrypha autem dici ecclesiastici doctores tradunt, non quia omnia mentiuntur, sed quia dubiæ & suspectæ autoritatis esse videantur. Nam sapiensimē multa canonica suis nānijs hæretici interfecerunt, quę nequaquam catholici cum eisdem nānijs refutare debebunt. Undē suprā dictus Papa Gelasius, nunquid (inquit) in ipsorum hæreticorū libris non multa, quę ad veritatem pertineant, posita leguntur? nunquid nām ideo veritas refutanda est, quia illorum libri, vbi primitus inserta est, refu-

I tantur

se, ex Igmario testimonio.

Iudiciū Igmarii Rhemenis de decreto Gelasii.

Synod. VII. Canones Apost. approbavit.

tantur? aut idèd prauū libri suscipiēdi sunt eorum, quia veritas, quæ illic inserta est, non negatur? Ait Apostolus: Omnia probate: quæ bona sunt, tenete. Ergò iuxta eundem Apostolum, vtrunq; debemus, & librum de canonibus Apostolorum apocryphum repudiare: & capitula, si quæ in illo ad veritatē pertinentia inueniantur, non reprobare: illa, inquam, minimè reprobare, quæ sancti patres pro authenticis receperunt: immò quorum autoritate suas sanctiones pijsimè firmauerunt. Multa quidè alia Apostolos instituisse non dubitamus, quæ tamen nullo eorum speciali scripto promulgata reperimus. Vnde beatus Augustinus in libro primo contra Donatistas de baptismo: Quod, inquit, vniuersa tenuit ecclesia, neque concilijs institutū, sed semper retentum est, non nisi autoritate Apostolica traditum rectissimè creditur. Hactenus Igmarius. Quòd verò beatus Gelasius, qui librum Canonum Apostolorum apocryphum damnauit, Canones Apostolorū alioqui cognouerit, ex plurimis locis epistolarum & decretorum eius intelligi potest. In epistol. enim 1. ad Episcopos per Lucaniā, Brutios, & Siciliam constitutos, Canonem Apostolorum 22. citat; de eunuchis, cum ait cap. 19. De ijs autem qui seipso abscondunt, paterni canones euidenter sequenda posuerunt, quorum tenorem sufficiat indidisse. dicunt enim talia perpetrantes, mox vt agniti fuerint, à munere clericali debere eos secludi: quod modis omnibus custodire nos conuenit. Quia fas esse nulli suppeditat, quicquam præter illa, quæ memorabilis forma decreuit, cētere. Formam vocauit Canonem, vt frequenter canones vocari solent. Quauis enim primus Canon Synodi Nicenæ idem contineat, tamen cum ipsa Synodus Nicena illū ipsum suum Canonem ad Canonem veterem ecclesiæ, id est, ad Canonem Apostolorum planè retulerit, vt à nobis antè obseruatum & ostensum est, consequens est, vt Gelasius quoquè, cum dixit, Præter illa, quæ memorabilis forma decreuit, ipsum illum Canonem Apostolorum, quem Nicena Synodus citauit, intellexerit, vnum ex ijs, quos hoc loco Gelasius Canones paternos vocauit. Rursus idem Gelasius cap. 25. Canonem Apostolorum 29. licet nō citauerit, planè secutus est. sic enim ait: Quos verò constiterit, sacram mercatos esse precio dignitatem, conuictos oportet arceri, non sine periculo talia perpetrantes. Deindè subiungit: Quia dantem & accipientem damnatio Simonis (quam sacra lectio testatur) inuoluit. Canon vero Apostolorū ait: Qui pecunia hanc dignitatem obtinuerit, deponatur ipse, & qui eum ordinauit, sicut Simon Magus à me Petro. Capite 25. clarè citat Canonem Apostolorum, cum ait, Quisquis propriè desertor ecclesiæ, nullis extātib; causis, ad aliam putauerit transeundum, temerèq; susceptus fuerit & promotus, reuerendorum Canonum vel ipse, vel receptor eius atque prouector constituta non effugiet, quæ de huiusmodi præsumptionibus præfixere seruanda. In vtrunq; autem & transeuntem, & recipientem, sanciti sunt Canones Apostolorum 15. & 16. quos etiam Synodus Nicena renouauit Canone suo 15. & 16. citans illos ipsos Canones Apostolorum, cum ait Canon. 15. Propter mul-

Frequens citatio canonū Apost. in epistolis & decretis Gelasij.

Can. Apost. 22. citatus à B. Gelasio.

Can. Apost. 29. secutus Gelasius.

Can. Apost. 15. & 16. citati à beato Gelasio.

multam turbam & seditiones, quæ fiunt, visum est tollere consuetudinem, quæ præter Canonem inuenta est, transeundi de ciuitate in ciuitatem, &c. Cùm verò non extet vllius Synodi ante Nicenâ Canon de hoc sancitus præter Canonem Apostolorum, consequens est, vt illum citârit. Similiter in Canone 16. Qui recedunt (inquit) ab ecclesia præter Canonem ecclesiasticum. Hic quoque Canonem Apostolorum hoc prohibentem citauit. Ex quo fit, vt, cùm Gelasius non ignorauerit, in vtroque Canone Synodi Nicenæ Canones, quos antè ecclesia tenebat, citari, non sit vlla ratione dubitandum, quin ad illos ipsos Apostolicos Canones referre voluerit, quod in hoc 26. cap. dixit, Reuerendorum Canonum vel ipse, vel receptor, constituta non effugiet. Item cap. 20. Comperimus (inquit) horrendis quibusdâ criminibus implicatos, tota discretione submota, non solum de factis atrocibus necessariâ penitendiam non habere, sed nec aliqua correctione penitus succedete, ad diuinum ministerium honoremque contendere: nonnullos autem in ipsis ordinibus constitutos, grauibus delinquentes facinoribus, non repelli, cùm mandet Apostolus, nemini citò manus imponendas, neque communicandum peccatis alienis. Deinde subiungit: Et Maiorum veneranda constituta pronunciant, huiusmodi etiam, si forte surreperint, tam qui antè peccauerunt, detectos oportere repelli, quàm sacræ professionis oblitos, præuaricatoresque sancti propositi proculdubio submouendos. & hic cùm dicit, Maiorum veneranda constituta, Canones Apostolorum, scilicet 25. & 61. imprimis intellexit, cum quibus conuenit, quod beatus Gelasius hoc cap. 20. iubet. Etsi enim eodem pertineant Canones Synodi Nicenæ 9. & 10. in illis tamen Synodus Nicena Canonem quoque veterem ecclesiæ, id est, apostolorum, citauit. Sic enim ait Canone 9. de examinatis, ac confessis peccata, & postea ordinatis: Si homines moti præter Canonem, eis manus imposuerunt, hos Canon non recipit, vtrobiq; addidit articulum, vt intelligamus veterem ac notum Canonem dici. & rursus in sequenti Canone, id est, 10. de ijs, qui peccauerunt, & postea ordinati sunt, siue per ignorantiam, siue conscijs ordinatoribus: Nihil (inquit) præiudicat Canoni ecclesiastico, cogniti enim deponuntur. Hic quoque Canonem veterem significauit, qui clericos depræhensos in crimine, deponi iubet. Qui est Canon Apost. 25. Rursus idè Gelasius in epistola ad Episcopos per Picenû contra Pelagianâ heresim, arguens eos: Sed quid miremur (inquit) ecclesiarum principes ista negligere, quos, sicut à multis audiuimus, contra Canones omnia gerere, & contra Apostolicâ disciplinâ passim cuncta miscere, manifestum est, nõ seruatis regulis ordinare. Agnouit igitur beatus Gelasius regulas Apostolicæ disciplinæ de dignis & indignis ordinationibus, qui sunt Apostolici Canones. Sed hætenus de B. Gelasio cuius auctoritatem centuriatores in Canones Apostolorum obiecerunt, dicentes non referri eos ab eo inter authentica scripta, qui non aduerterunt, cùm inter authentica scripta retulit Epistolas decretales, quas beatissimi pontifices scripserunt, ex quibus est epistola Zephyrini, in qua continetur, 70. sententias

Can. Apost.
25. & 61. citati à Gelasio

Ex Isidoro
quod obijciunt
Magd. refutat
tur.

Apostolos cum alijs quamplurimis Episcopis præfixisse, & seruandas censuisse, simul sententias illas 70. quas Canones vocamus, inter authentica retulisse. De Isidoro autem, quem hic quoque Magd. in eisdem Canones obiecerunt, idem responsum sit, quod de beato Gelasio. idem enim cum illo sensit, & dixit. Loquens enim de illo ipso libro Canonum Apostolorum, quem Gelasius apocryphum esse pronunciauit, vt qui Canones Apostolorum cum hæreticis haberet permixtos, intuens in decretum eiusdem Gelasij & Synodi 70. Episcoporum de libris apocryphis & authenticis, in præfatione suæ collectionis, Canones (inquit) qui dicuntur Apostolorum, seu quia eosdem neque sedes Apostolica recepit, neque sancti patres ijs assensum præbuerunt, pro eo, quod ab hæreticis sub nomine Apostolorum compositi dignoscuntur, quanuis in eis vtilia inueniantur, tamen ab autoritate canonica & Apostolica eorum gesta constat esse remota, atque inter apocrypha reputata. De canonibus verò Apostolorum non permixtis cum hæreticis, quid idem Isidorus sentiret, scripsit statim in eadē præfatione. sic enim subiungit: Propter eorum autoritatem cæteris præponimus canones, qui dicuntur Apostolorum, licet à quibusdam apocryphi dicantur. Non loquitur nunc de illis canonibus, qui ab hæreticis sub nomine Apostolorum compositi dignoscebantur: illi enim non à quibusdam, sed à sede Apostolica & sanctis patribus, id est, à Synodo 70. Episcoporum apocryphi pronūciati erāt: sed loquitur iam de canonibus Apostolorum non permixtis, sed puris, licet à quibusdam adhuc apocryphi dicerentur. Sed quia plures (inquit) eos recipiunt, & sancti patres eorum sententias Synodali autoritate roborauerunt, & inter canonicas posuerunt constitutiones, idcirco cæteris concilijs eos præposuit. Si vos ergo Magdeb. Isidori autoritatem nobis aduersus canones Apostolorum obijciendam esse putastis, & nos eiusdem autoritatem vobis obijcimus, quo in gladium à vobis districtum, vt noui Amalechitæ, irruatis: & vestro pugione confossi, pereatis. Etenim si sancti patres Apostolicorum canonum sententias Synodali autoritate roborauerunt, vt S. Isidorus testatur, & res ipsa loquitur, vt vel ex ijs, qui Nomocanones, id est, leges canonicas, in titulos varios & varia capita distribuerunt: facile perspicitur potest, qui estis vos, vt cum Synodis sanctorum Patrum vos comparare audeatis: aut quæ ista vestra quadrumuiralis autoritas, vt cum autoritate Synodica conferenda sit.

De 70. sententijs Apostolorum in epistola Zephyrini, vbi & quando sint à Sanctis Apostolis sancitæ, & qui vsus & officium earum, & responsio ad ea, quæ Magd. in epistolam Zephyrini obijciunt, & in sententias istas 70. de quibus in epistola Zephyrini scriptum est. Cap. 16.

Sed quia paulò antè meminimus de 70. sententijs Apostolorum, quas Zephyrinus pontifex Apostolicus præfixisse Apostolos, in epistola sua affirmat, quæ sunt canones Apostolorum, quos habemus, tempus est & lo-